

[Lasse Budtz]

socialistiske eller marxistiske regeringer, åbner man et vidt spillerum for den internationale kommunisme. Og angst for at støtte, hvad man kunne kalde venstrekræfter, skaber et vidt nyt felt for den internationale kommunisme. Det kan dog næppe siges at være politisk visdom fra vestlige demokratiske landes side.

Må jeg til sidst blot kort sige, at jeg var med på udenrigsudvalgets rejse til Østafrika, som blev ledet af Danidas chef, hr. Repsdorff, på fremragende vis, og det var en stor og positiv oplevelse, som i rigt mål demonstrerede de gode følger af den danske bistandspolitik. Vi fandt ingen swimmingpools hos de frivillige eller hos eksperterne, men vi fandt nok en dansk øl nu og da. Danmark omfattes med stor respekt og taknemlighed, og den danske hjælp respekteres også, fordi man har noteret sig, at den ydes uden politiske betingelser. Vi fik indtryk af, at dansk hjælp i vid udstrækning netop kommer befolkningerne til hjælp, og at kontrollen med den og dens effektivitet fungerer godt, og vi traf mange gode repræsentanter for dansk bistandspolitik lige fra de frivillige til de udsendte eksperter og diplomater.

Må jeg blot lige til sidst sige, at rejsen også understregede, at Danidas personale bør udvides. Vi mærkede ingen huller i systemet ganske vist, men det siger jo sig selv, at man ikke kan fastholde stigningstakten i den samlede danske u-landsbistand uden også langsomt at øge det personale, der skal forvalte hjælpen. Vi bør derfor drøfte, hvordan vi kan komme Danida til hjælp, og kunne ministeren tage et eller andet initiativ som følge af denne debat, ville vi have nået et ikke uvæsentligt resultat.

Arentoft (FP):

Dagen efter tredjebehandlingen af finanslovforslaget i år, nemlig den 18. marts 1978, kunne man i Jyllands-Posten i rubrikken »Sådan set« læse følgende:

»Et apropos til TV-tinget, spareforslag og gode motiver: hvorfor er det en almindelig opfattelse, at danskerne kun vil være solidariske med u-landene og interesserede i kultur, hvis de får lov til at betale over skattebilletten? Det er da i grunden en grim mistillid.«

Dette lille stykke udtrykker i virkeligheden megen sandhed, og hvis man virkelig forstår

det, er det netop den filosofi, der ligger bag ved fremskridtspartiets u-landspolitik. Som det er i dag, er en meget stor del af den danske befolkning ganske uengageret i dansk u-landsbistand. Det ordnes jo af staten, siger man, dvs. betales af skatteyderne. Derfor figurerer der næsten 2 mia. kr. til u-landsbistand på finansloven på årsbasis, og det kan jo nok undre, samtidig med at Danmark låner milliardbeløb i udlandet.

Det, fremskridtspartiet ønsker, er, at der ydes u-landsbistand af den enkelte dansker efter dennes formåen. I dag med det store skattetryk er det svært, og man dækker sig derfor ind under statsstøtten. Men ved at lette eller fjerne den direkte indkomstskat ville der blive mulighed for den enkelte til at støtte netop det, han eller hun måtte ønske at støtte. Derfor stillede vi de mange besparelsesforslag til bl. a. finanslovens § 10, udenrigsministeriet.

Det er ikke et udtryk for manglende vilje til at støtte u-lande, men det skal ses i sammenhæng med vor vej til at nedsætte og på længere sigt afskaffe indkomstskatten. Det er væsentligt, at man forstår dette, men mange sætter sig ikke ind i filosofien, men afviser det blankt med et skuldertræk eller på kraftigere måde.

Det forekommer i grunden også lidt hult, at vores u-landsbistand i højere og højere grad skal være en form for hjælp til selvhjælp og altså for os selv og ikke, som det har været omtalt både af ministeren og af hr. Lasse Budtz, for u-landene. Det er for ikke så længe siden blevet udtalt af Industrirådet, at en omlægning af u-landsbistanden var rigtig, så en større del ydes som bilaterale lån, og at det ville fremme den danske beskæftigelse. Hvor er vi i grunden et pragtfuldt folkefærd!

Ministerens brugte i sin redegørelse ordet solidaritetspolitik. Jeg har før i debatter af denne art brugt udtrykket udviklingskontrakter, som jeg finder nok så godt. Det er et udtryk, der blev lanceret for nogle år siden af præsident Bourguiba, og det betyder et kontraktligt forhold mellem ligeberettigede parter. F. eks. hvis Indien ønsker et mejeri bygget, udbydes det i licitation, og hvis Danmark får opgaven eller entreprisen, betales mejeriet med råvarer og andre varer fra Indien til Danmark og ikke ved, at vi tilbyder at bygge det for rentefrie lån over 8-10 år med